

- „Co jste dnes ve školce dělali?“
- „Hráli si.“
- „Vy se máte, pořád si jen hrajete...“

Ano, my děti si hrajeme, je to naše nejpřirozenější činnost. Hra je nezbytná pro náš psychický vývoj, ať už je zcela spontánní, či řízená. Televize nebo tablet nás mohou zabavit i něčemu novému naučit, ale pouze jednostranně.

K čemu nám hra slouží?

- Rozvíjíme se sociálně a emočně - při hře si budujeme přátelství, učíme se spolupracovat, rozdělit si role, pomoci si navzájem. Poznáváme emoce své i kamarádů. A zatímco jako dvouletí se jimi necháme unést a s pláčem uhodíme toho, kdo nám sebral hračku, v předškolním věku už jsme schopné se domluvit.

- Rozvíjíme se tělesně - během hry se často pohybujeme, běháme, zlepšujeme koordinaci. Pohybově znázorňujeme osoby, zvířata, situace. Pozorujeme, napodobujeme, učíme se novým pohybům. Při hře s předměty procvičujeme jemnou motoriku a obratnost prstíků, stáváme se zručnými.

- Učíme se a poznáváme - hrou získáváme nové znalosti o sobě i o světě kolem nás. Zkoušíme nové věci a zjišťujeme, co vše dokážeme. Napodobujeme činnosti dospělých. Respektujeme pravidla hry i pravidla mezilidská. Tvoříme si základy svých budoucích postojů, morálních zásad, pohledů na svět. Hrou se připravujeme na dospělý život.

- Posilujeme naši fantazii, myšlení a paměť - kostka může být zrovna tak autíčkem jako mobilem nebo čerstvě upečeným koláčem. Pokud nás za naši představivost a nedostatek zkušeností nikdo neshazuje, nejsme svázané strachem z nezdaru. Objevujeme nové způsoby, jak něco dokázat, a ze svých zkušeností se učíme.

- Rozvíjíme naši řeč a komunikační schopnosti - vysvětlujeme, popisujeme, vyprávíme, domlouváme se, rozšiřujeme si slovní zásobu. Učíme se vzájemně komunikovat a řešit spory.

Paní učitelka ve školce nás zná. Ví, co má kdo z nás rád a co ho baví, v čem se cítí nejistý a v čem potřebuje posílit. Pozoruje nás při naší hře, podporuje nás a pomáhá nám rozvíjet nové dovednosti. Vede nás k samostatnosti, povzbuzuje nás a motivuje. Nabízí nám hry vždy v souladu s naším věkem.

Hra nám také umožňuje korigovat špatnou zkušenost. Ve fantazii, ve hře, můžeme být kýmkoliv a dokázat cokoliv.

Skrze hru získáváme sebedůvěru. Paní učitelka ví, kdy nenápadně vstoupit do naší hry či jakou hru pro nás vymyslet, abychom si mohly vyzkoušet něco nového. Třeba aby si nesmělý kamarád vyzkoušel vedoucí roli a ten průbojný se učil podřídit většině.

Ve světě dospěláků jsou důležité výkony a výsledky. Pro nás je důležité to, co právě teď děláme. A to, co děláme, děláme naplno. Do hry se plně pohroužíme. Žijeme přítomností.

Tak nás napadá – neměli byste se učit spíš vy dospělí od nás ☺?